

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **M. O.** ,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu 28 października 2024 r.
zażalenia wnioskodawcy
na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego Wydziału II Karnego
Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z 13 sierpnia 2024 r.
o odmowie przyjęcia kasacji
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu
z 17 kwietnia 2024 r., sygn. akt II AKa 196/23,
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił

uchylić zaskarżone zarządzenie i przekazać sprawę Sądowi
Apelacyjnemu w Poznaniu w celu kontynuowania postępowania
okołokasacyjnego.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z 13 sierpnia 2024 r. Zastępca Przewodniczącego Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego w Poznaniu odmówił przyjęcia kasacji wywiedzionej przez M. O. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z 17 kwietnia 2024 r. (sygn. II AKa 196/23) utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z 12 kwietnia 2023 r. (sygn. akt II Ko 46/23).

Podstawą rozstrzygnięcia było nieuzupełnienie przez wnioskodawcę w terminie braku formalnego polegającego na sporządzeniu i podpisaniu pisma przez adwokata lub radcę prawnego.

Na powyższe zarządzenie zażalenie wniósł wnioskodawca. Przedstawił w nim argumenty przemawiające – jego zdaniem – za koniecznością zaskarżenia wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z 17 kwietnia 2024 r., sygn. akt II AKa 196/23. Jednocześnie wskazał na potrzebę wyznaczenia mu obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i wniesienia kasacji od tego wyroku, o co wyraźnie wnosił w piśmie z 3 czerwca 2024 r. Opisując szeroko dotychczasowe postępowanie w sprawie, podkreślał, że osobiście kasacji nie składał, ponieważ ustalił, iż może to zrobić tylko podmiot profesjonalny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zaskarżone zarządzenie należało ocenić jako zdecydowanie przedwczesne, ponieważ zaistniała w sprawie sytuacja procesowa wymagała podjęcia jeszcze innych czynności.

Analiza dokumentów zgromadzonych w aktach jednoznacznie wskazuje, że wnioskodawca, zabiegając o wyznaczenie obrońcy (pismo z 3 czerwca 2024 r.) nie złożył osobistej kasacji. Sąd Apelacyjny w Poznaniu, odmawiając M. O. wyznaczenia pełnomocnika z urzędu, w celu ewentualnego sporządzenia i podpisania kasacji od wyroku tego Sądu, wydanego w sprawie II AKa 196/23 (postanowienie z 15 lipca 2024 r.), powinien pouczyć wnioskodawcę w trybie art. 16 § 2 k.p.k., że trzydziestodniowy termin do wniesienia kasacji (art. 524 k.p.k.) biegnie dalej z wyłączeniem okresu zawieszenia terminu i w tym pozostałym terminie może on wnieść kasację sporządzoną przez przedstawiciela procesowego ustanowionego z wyboru (zob. D. Świecki, uwagi do art. 524 k.p.k., teza 13., Kodeks postępowania karnego. Tom II. Komentarz aktualizowany, Lex/el. 2024). Zgodnie z art. 127a § 1 k.p.k. bieg terminu do wniesienia kasacji ulega zawieszeniu na czas rozpoznania złożonego przez wnioskodawcę wniosku o przyznanie mu pomocy prawnej. Czas ten należy liczyć od momentu złożenia przez wnioskodawcę wniosku o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu do chwili powiadomienia go o jego

nieuwzględnieniu (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 11 czerwca 2024 r., V KZ 5/24).

Zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z 16 lipca 2024 r. nakazujące wpisanie kasacji „skazanego M. O. z dnia 3 lipca 2024 r.” do wykazu WKK – II WKK 50/24 było przedwczesne, ponieważ wnioskodawca kasacji nie złożył.

Konsekwencją tego błędu było zaś wydanie zaskarżonego zarządzenia, które z tych samych powodów należało uchylić, a sprawę przekazać Sądowi Apelacyjnemu w Poznaniu w celu kontynuowania postępowania okołokasacyjnego przez pouczenie M. O. o skutkach postanowienia z 15 lipca 2024 r.

[J.J.]

[ał]